

IN MEMORIAM

Pe vremea Cenaclului Flacăra, Adrian Păunescu alături de actorul Florian Pitiș

“Adio, adică rămâi!”

Eugen Simion:

“În ultimele două decenii, a jucat un rol important în viața socială și politică românească. I-a apărat pe cei care nu erau apărați - românii care trăiau în mizerie. Din păcate, a scris și unele poeme discutabile, dar cei care l-au acuzat au făcut același lucru. După părerea mea, l-au transformat într-un fel de paratrăsnet, un țap ispășitor”.

Nicolae Manolescu:

“O puternică personalitate și un poet important, care uneori a căzut victimă excesului propriilor calități. Într-un fel, temperamentul extrem de impulsiv încă din tinerețe l-a împins să îmbrace cauze nu întotdeauna corecte. Lasă un gol în poezie atât ca om, cât și ca artist, ca formulă personală de poezie pe care o au puțini în epocă”.

Augustin Buzura:

”O pierdere imensă. La noi trebuie să vină moartea pentru a ne atrage atenția asupra valorilor pe care n-am știut să le prețuim la timp. A fost un mare poet, un mare gazetar, un generos care și-a iubit țara, până dincolo de lacrimi. L-am cunoscut înainte de a fi publicat prima sa poezie și am admirat talentul său excepțional și forța cu care apăra valorile și cultura. Mi-a întins mâna când mi-au fost interzise, romanul de debut, “Absenții”, și dreptul de a publica. A fost mereu cu țara, chiar și când țara nu mai era cu el.

Fănuș Neagu:

“A fost o vineri neagră (...), o zi din cea mai cumplită evanghelie a însingurării. Venită din ochiuri arhaice, moartea a lovit iarăși năprasnic în generația mea, răpindu-i pe poetul și gazetarul de geniu și omul de înaltă noblețe sufletească. A fost, cât timp și-a sfințit tălpile pe acest pământ, cel mai tânăr

dintre noi, cel mai încărcat de vifore și de mânie”. Blestemat să iubească o țară în care nebunii clocotesc de ură, și-a hrănit zorile numai cu amurguri. N-a murit, el este un râu care a coborât în propriile izvoare înmiresmate, să vegheze în eternitate la dănuirea neamului”.

Mircea Dinescu:

“Un personaj complex”, care a avut un destin dramatic. Și-a început cariera scriitoricească certându-se cu Ceaușescu, fapt care l-a infuriat pe acesta și a trebuit să intervină Zaharia Stancu. Din păcate, din cearta asta s-a iscat o mare iubire”. Va rămâne pentru poeziile sale cu tentă bacoviană.

Sergiu Nicolaescu

“Era un om tare, puternic, o personalitate deosebită. E o mare pierdere pentru noi. Avem oameni puțini de valoare, nu știm să-i prețuim și când se duc, o zi două mai apar unii care vorbesc de bine, apoi vine uitarea”.

Ultima Poezie a lui Adrian Păunescu

De la un cardiac, cordial

*De-aicea, de pe patul de spital / Pe care mă găsesc de vreme lungă,
Consider că e-un gest profund moral / Cuvântul meu la voi să mai ajungă.
Mă monitorizează paznici minimi / Din maxima profesorului grijă,
În jurul obositei mele inimi / Să nu mă mai ajungă nicio schijă.
Aud o ambulanță revenind / Cu cine știe ce bolnav aicea,
Alarma mi se pare un colind / Cu care se tratează cicatricea.
Purtați-vă de grijă, frații mei / Păziți-vă și inima, și gândul,
De nu doriți să vină anii grei / Spitalul de Urgență implorându-l.
Eu vă salut de-a dreptul cordial / De-a dreptul cardiac, precum se știe,
Recunoscând că patul de spital / Nu-i o alarmă, ci o garanție.
Vă văd pe toți mai buni și mai umani / Eu însumi sunt mai omenos în toate,
Dă-mi, Doamne, viață, încă niște ani / Și țării mele minima dreptate!*